

Malgrat tot, val la pena!

■ Malgrat la crisi econòmica i els moments difícils que vivim en molts àmbits, voldria comentar una experiència personal que em fa creure que determinats aspectes del sistema funcionen i ens dignifiquen com a persones.

El dimecres 8 de febrer vaig tenir un greu accident de moto a Barcelona i em vaig trencar el fèmur i la pel·vis. El fet és que un cop accidentat vaig tenir el privilegi, encara que potser pugui costar d'entendre, de sentir que el nostre sistema funciona i val la pena. Un cop arribats a l'hospital del Mar, l'espai i el temps es van aturar. Un gran equip humà, nombrós, sense escatimar res, de manera eficaç i rapidíssima, es van fer càrrec del que era oportú en segons, sense importar qui era, si tenia els papers preparats o no, i em van intervenir quirúrgicament aquella mateixa tarda.

Des d'aquest mitjà vull agrair doncs a les forces de seguretat, a la unitat d'urgències que em va atendre i als doctors i personal de l'hospital del Mar de Barcelona que hagi pogut tornar a néixer. I també de manera especial a totes aquelles persones, vianants, que de manera totalment altruista m'ho van donar tot, la meva gratitud més sentida i impagable. Davant d'això val molt la pena lluitar per mantenir uns serveis mèdics per a tothom i sentir-nos orgullosos com a país que tinguem allò que no té preu: que malgrat tot existeixin encara persones disposades a donar-ho tot pel proïsme. El dia 8 de febrer va ser per mi; un altre dia pot ser per qualsevol de vosaltres.

PERE RIBAS I GARRIGA. Barcelona